

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΡΧΑΓΓΕΛΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Τήν Πέμπτην, 8^η /21^η Νοεμβρίου 2013, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἐορτὴ τῆς Συνάξεως τῶν Ἀρχαγγέλων Μιχαήλ καὶ Γαβριήλ.

Ἐν πρώτοις ἐωρτάσθη εἰς τὴν πόλιν τῆς Ἰόππης, εἰς τὴν ὁποίαν τό Πατριαρχεῖον διατηρεῖ Ἱεράν Μονήν ἐπ' ὀνόματι τῶν Ἀρχαγγέλων παρὰ τὴν θάλασσαν καὶ εἰς τόν τόπον, ἔνθα ὁ ἀπόστολος Πέτρος εἶδε τό ὄραμα τῆς ἐν οὐρανῷ σινδόνης καὶ ἤκουσε φωνῆς λεγούσης νά λάβῃ καὶ νά φάγῃ ἐκ τῶν ὀρωμένων ἐν αὐτῇ καθαρῶν καὶ ἀκαθάρτων ζώων: «λάβε καὶ φάγε, ἃ ὁ θεὸς ἐκαθάρισε σύ μὴ κοίνου», (Πράξ, 11,7), τοῦ θεοῦ δηλοῦντος διὰ τοῦ ὁράματος τούτου τὴν θέλησιν Αὐτοῦ νά ἀνοίξῃ ἡ ἐκκλησία τὰς θύρας αὐτῆς πρὸς τοὺς ἀκαθάρτους θεωρουμένους ἐθνικούς.

Εἰς τὸν ναόν τοῦτον, τὸν ἀνακαινισθέντα ἐκ τῆς τέφρας τῆς ἐνσκηψάσης αὐτῷ πυρκαϊᾶς, δαπάνη τοῦ καθηγουμένου Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ, προεξῆρξε τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. θεόφιλος, προσελθὼν μετὰ συνοδείας ἐξ Ἱεροσολύμων καὶ γενόμενος δεκτός ὑπὸ τοῦ Προσκοπικοῦ Σώματος εἰς τὴν πλατεῖαν πλησίον τῆς Μονῆς.

Μετὰ τοῦ Μακαριωτάτου συνελειτούργησεν ὁ Ἱερώτατος Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ. Κυριακός, ὁ Ἐπίσκοπος Οὐλπιάνας κ. Ἰωάννης, παρεπιδημῶν τοῦ Πατριαρχείου τῆς Σερβίας, ὁ καθηγούμενος Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἰόππης κ. Δαμασκηνός, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος, Γέρων Ἀρχιγραμματεὺς, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος θαβωρίου κ. Μεθόδιος, ὁ Πατριαρχικὸς ἐν Βηθλεέμ Ἐπίτροπος Ἀρχιεπίσκοπος Ἰορδάνου κ. Θεοφύλακτος, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀνθηδῶνος κ. Νεκτάριος, Ἀγιοταφῖται Ἱερομόναχοι, Ἀραβόφωνοι Πρεσβύτεροι καὶ Ἱεροδιάκονοι.

Τὴν θείαν Λειτουργίαν παρηκολούθησεν ἐν κατανύξει ὁ Πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος εἰς τό Τέλ Ἀβίβ κ. Σπυρίδων Λαμπρίδης καὶ συνεργάται αὐτοῦ ἐκ τῆς Πρεσβείας καὶ πιστὸς ὁρθόδοξος λαὸς ἐκ τῆς πόλεως τῆς Ἰόππης καὶ ἄλλων πόλεων τοῦ Ἰσραήλ, ψαλλούσης τῆς χορωδίας ὑπὸ τὸν Πρωτοψάλτην τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτην π. Ἀριστόβουλον ἐλληνιστί, ἀραβιστί, ρωσιστί καὶ ρουμανιστί, τῇ εὐλαβεῖ συμμετοχῇ τοῦ ἐκκλησιάσματος.

Πρὸς τό εὐσεβὲς ἐκκλησίασμα ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἔχοντα οὕτως:

«Ἐθου τῶν κτισμάτων σου ἀρχήν, οὐσίαν τὴν ἀσώματον, Ποιητὰ τῶν ἀγγέλων, τὸν ἄχραντόν Σου θρόνον κυκλοῦσαν κραυγάζειν σοι: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ θεὸς Παντοκράτωρ.

Χαίροις Γαβριήλ μυσταγωγέ, τῆς τοῦ θεοῦ σαρκώσεως, Μιχαήλ τε ταγμάτων, αὐτῶν πρωτοστάτα, ἀπαύστως κραυγάζοντες· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, θεὲ, Παντοκράτωρ», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδὸς τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί.

Οἱ τῶν ἀγγέλων ἀρχηγοί καί πρόκριτοι καί Ταξιάρχαι φαιδροί, δηλονότι Μιχαήλ καί Γαβριήλ, συνήγαγον ἡμᾶς σήμερον ἐν τῷ φερωνύμῳ ναῷ αὐτῶν εἰς τήν βιβλικήν ὑμῶν πόλιν Ἰόππην, ἵνα ἐορτίως καί εὐχαριστιακῶς τελέσωμεν τήν μνήμην τῶν ἀσωμάτων καί αὐτῶν Νόων, τῶν κυκλοῦντων τόν ἄχραντον θεῖον θρόνον καί κραυγαζόντων, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ θεός ἡμῶν.

Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι Νόες, δηλονότι οἱ ἄγγελοι, «εἰσὶ λειτουργικά πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν», λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, (Ἑβρ. Α', 14). Τήν δέ διακονίαν ταύτην τῶν ἀγγέλων ἐπιβεβαιώνουν οἱ λόγοι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ λέγοντος: «χαρά γίνεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι», (Λουκ. 15,10). Ἐξ ἄλλου ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας μας λέγει: «τοὺς νοερούς τῶν ἀσωμάτων τάξεων χορούς ἐν ᾧσιν ὡς λειτουργοὺς θεοῦ δεῦτε εὐφημήσωμεν, χορεῖαν συγκροτήσαντες, τήν ἡμῶν σωτηρίαν, ἀδιαλείπτως πρεσβεύοντας καί τῇ μετανοίᾳ συγκαίροντας».

Τό μέγα καί ὄντως ἀνερμήνευτον μυστήριον τῆς θείας Οἰκονομίας τοῦ θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, εἰς οὐδέν ἄλλο ἀποσκοπεῖ, εἰ μὴ εἰς τήν ἡμῶν σωτηρίαν, ἡ ὁποία ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς μετανοίας. Ἡ δέ ἐν Χριστῷ μετάνοια συνδέεται ἀρρήκτως μέ τήν θείαν δικαιοσύνην καί βεβαίως μέ τήν τελικήν κρίσιν τῆς ἱστορίας τοῦ κόσμου τούτου. «Ὡς οὖν ἐσμέν ἐπὶ γῆς, μετανοήσωμεν», λέγει ὁ Ἅγιος Κλήμης Ρώμης, «ἕως ἐσμέν ἐν τούτῳ τῷ κόσμῳ ἐν τῇ σαρκί, ἃ ἐπράξαμεν πονηρά, μετανοήσωμεν ἐξ ὅλης καρδίας, ἵνα σωθῶμεν ὑπὸ τοῦ Κυρίου, ἕως ἔχωμεν καιρόν μετανοίας. Μετά γάρ τό ἐξελεθεῖν ἡμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου τούτου οὐκέτι δυνάμεθα ἐκεῖ ἐξομολογήσασθαι ἢ μετανοεῖν ἔτι... Καί μή λεγέτω τίς ὑμῶν ὅτι αὕτη ἡ σὰρξ οὐ κρίνεται οὐδέ ἀνίσταται... Εἰ Χριστός, ὁ Κύριος, ὁ σώσας ἡμᾶς, ὢν μέν τό πρῶτον πνεῦμα, ἐγένετο σὰρξ καί οὕτως ἡμᾶς ἐκάλεσεν· οὕτως καί ἡμεῖς ἐν ταύτῃ τῇ σαρκί ἀπολειψόμεθα τόν μισθόν». (2Κορ. VIII, 1-3, IX, 1-5).

Οἱ ἄγγελοι ὡς λειτουργικά πνεύματα τοῦ θεοῦ συμμετέχουν εἰς τό ἔργον τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων ἐνεργῶς, ὡς τοῦτο καταφαίνεται καί ἐξ στόματος τοῦ Χριστοῦ λέγοντος: «Μέλλει γάρ ὁ υἱός τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς Αὐτοῦ μετά τῶν ἀγγέλων Αὐτοῦ καί τότε ἀποδώσει ἐκάστῳ κατὰ τήν πρᾶξιν αὐτοῦ», (Ματθ. 16,27).

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καθίσταται σαφές ὅτι οἱ ἄγγελοι μετά τῶν Ἀρχαγγέλων καί τῶν Ἀρχῶν, ὡς ἀποτελοῦντες τήν τρίτην καί τελευταίαν «ἐκ τῶν τριῶν τριαδικῶν διακοσμήσεων», κατὰ τόν ἱερόν Διόνυσιον τόν Ἀρεοπαγίτην, λειτουργοῦν ὡς ἐκτελεστικά ὄργανα τῶν ἀρρήτων βουλῶν τοῦ θεοῦ, δηλονότι τῶν ἀποφάσεων Αὐτοῦ.

Ἐκ δέ «τῆς τρίτης ταύτης τριαδικῆς διακοσμήσεως», δηλονότι τῶν ἐννέα οὐρανίων οὐσιῶν τῶν γνωστῶν ὡς ταγμάτων, διακρίνονται καί οἱ Ἀρχιστράτηγοι Μιχαήλ, ὁ διαπρεπέστατος αὐτῶν, καί ὁ Γαβριήλ. Καί τοῦτο ἐπειδὴ ὁ ἀντίπαλος καί πολέμιος τῆς σωτηρίας ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων, δηλαδή ὁ Σατανᾶς, «τῷ Ὑψίστῳ ὅμοιος ἔσομαι» καυχησάμενος, τοῦ ἀρχαγγελικοῦ ἐξέπεσεν ἀξιώματος, ὡς λέγει ὁ Κύριος ἡμῶν: «ἐθεώρουν τόν Σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα», (Λουκ. 10,18). Οὗτος ὁ ἄγγελος Μιχαήλ, τήν πρός τόν Δεσπότην θεόν εὐγνωμοσύνην διαφυλάττων καί περὶ τό γένος ἡμῶν πολλήν τήν κηδεμονίαν ἐπιδεικνύμενος, τῶν νοερῶν καί τῶν ἀρχαγγελικῶν τάξεων πρωτεύων ἐτάχθη παρά τοῦ Παντοκράτορος.

Τούτου ἔνεκεν ὁ μελωδὸς τῆς Ἐκκλησίας μας λέγει: «Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοὶ καὶ ἀρχηγοὶ Ἀσωμάτων τὸ συμφέρον ἡμῖν αἰτήσασθε καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι».

Ὁ Χριστὸς, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, ὁ Ὅποῖος εἶναι ἡ κεφαλὴ τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας, Αὐτὸς Οὗτος ὁδηγεῖ, διατηρεῖ καὶ συνέχει τὰ πάντα, ὡς κηρύττει ὁ θεὸς Παῦλος λέγων: «Αὐτὸς ὁ Υἱὸς (ὁ Χριστὸς) εἶναι εἰκὼν τοῦ Θεοῦ Πατρὸς, ὁ Ὅποῖος δὲν βλέπεται μέ τούς σωματικούς ὀφθαλμούς. Εἶναι ἀκόμη πρωτότοκος, πού δὲν ἐκτίσθη ἀλλ' ἐγεννήθη ἀπ' αὐτὴν τὴν οὐσίαν τοῦ Θεοῦ Πατρὸς, πρὸ τοῦ νά δημιουργηθοῦν ὅλα τὰ κτίσματα. Ναί, ἐγεννήθη πρὸ τοῦ νά δημιουργηθῇ ὁ κόσμος». «Ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα, τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε θρόνοι εἴτε κυριότητες εἴτε ἀρχαὶ εἴτε ἐξουσίαι· τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἔκτισται· καὶ αὐτὸς ἐστὶ πρὸ πάντων, καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκε, καὶ αὐτὸς ἐστὶν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος, τῆς Ἐκκλησίας», (Κολ. 1, 15-18). Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ οὐσίᾳ αὐτῆς εἶναι ἐπίγειος καὶ ἐπουράνιος, ὁρατὴ καὶ ἀόρατος, εἶναι λόγος ἔνυλος καὶ λόγος ἄνυλος, δηλονότι Λόγος σεσαρκωμένος.

Ἰδού λοιπόν διὰ τί αἱ οὐράνιαι δυνάμεις, δηλαδή αἱ ἀγγελικαὶ τοιαῦται, συμμετέχουν εἰς τό θεῖον ἔργον τῆς σωτηρίας ἡμῶν. Καί ἰδού, διὰ τί ἡ Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία τιμᾷ καὶ μεγαλύνει ἰδιαιτέρως τὰς νοεράς δυνάμεις, τουτέστιν τούς ἀγγέλους, ὡς τοῦτο ἐναργέστατα διατυπώνεται ὑπὸ τοῦ ὕμνωδοῦ λέγοντος: «Σέ τὸν ἀρρήτως ἐνώσαντα τοῖς ἐπουρανίοις, Χριστέ, τὰ ἐπίγεια καὶ μίαν Ἐκκλησίαν ἀποτελέσαντα ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν».

Τούς Ἁγίους, λοιπόν, ἁσώματους λειτουργούς τῆς Ἐκκλησίας καὶ δὴ τούς σήμερον τιμωμένους Ἀρχιστράτηγους Μιχαήλ καὶ Γαβριήλ, τούς κατενώπιον τοῦ Θεοῦ παρισταμένους ἱκετεύσωμεν καὶ ἐν μετανοίᾳ μετὰ τοῦ ὕμνωδοῦ εἴπωμεν:

«Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγοι, δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι τειχίσητε ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτέρυγων τῆς αὐλῆς ὑμῶν δόξης, φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας Ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχαι τῶν ἄνω Δυνάμεων».

Μετὰ τὴν θεῖαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε σύντομος δεξίωσις, μετ' αὐτὴν δέ τράπεζα εἰς τό ἡγουμενεῖον, παρατεθεῖσα ὑπὸ τοῦ καθηγουμένου Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ.

Ἡ ἐορτὴ τῶν Ἀρχαγγέλων ἐωρτάσθη ὡσαύτως εἰς τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις ἱερὰν αὐτῶν Μονὴν δι' Ἑσπερινοῦ, καὶ διὰ θείας Λειτουργίας, ᾧν προεξῆρξεν ὁ καθεγούμενος αὐτῆς Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Λύδδης κ. Δημήτριος κηρύττων καὶ τὸν θεῖον λόγον τοῖς πιστοῖς.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/nESo4EydL-g>

